

Kärnvapnen kan avskaffas.

Göteborg 28 jan 2015

Sammanfattning gjord ett par veckor efter föredraget av Gunnar Westberg

Antalet kärnvapen var år 1983 omkring 65 000. De har sedan minskat till mindre än en tredjedel. Hur kom det sig?

Den amerikanske historikern Lawrence Wittner har skrivit tre böcker om The People and the bomb. Han menade att all nedrustning, i antal eller i doktriner, har initierats av den allmänna opinionen. USA minskade sina kärnvapen från slutet av 60-talet. En drivande faktor var "Tandfén"! Man hade visat att radioaktivt strontium fanns i barnens mjölkttänder över hela världen. Vreden över kärnvapenprovets förgiftning av vår värld spillde över också på kärnvapnen. När det gäller den ryska minskningen från 1983 säger Gorbatjov att läkarnas varningar, särskilt för kärnvapenkrigets vinter, påverkade honom.

Slutsats: Vi kan påverka utvecklingen. Att finna rätt argument kan leda till nedrustning och till slut en kärnvapenfri värld.

Om kärnvapenkrigets vinter – en nedfrysning av en stor del av jorden efter ett stort kärnvapenkrig, så att även "segrarna" svalt ihjäl – bidrog till minskningen av kärnvapnen så borde de nya studierna som visar svår global svält som konsekvens av ett "litet" kärnvapenkrig kunna ha effekt: Alla kärnvapen måste bort!

Ett andra argument är att vi varit så nära det globala kärnvapenkriget flera gånger. Mänskligheten kunde ha varit utrotad. Risken finns kvar. Möjligheten att avfira kärnvapen genom en knapptryckning måste bort!

Kärnvapenmakterna har hävdade att man inte kan avskaffa kärnvapnen därför att man inte kan övervaka nedrustningen, Vi arbetade därför länge med en "bruksanvisning" för den stegvisa nedrustningen, med kontrollstationer vid varje steg. Kärnvapenmakterna lyssnade inte. "Kan själv".

Eftersom kärnvapenmakterna utfäst sig redan 1970 att avskaffa sina kärnvapen men inte känns vid detta avtal nu, byter vi taktik. De kärnvapenfria staterna kommer att kräva ett förbud mot alla kärnvapen. När detta förbud blivit till ett avtal blir kärnvapenstaterna laglösa och föremål för påtryckningar. Alla avtal som ingått för avskaffande av olika vapenslag har slutits medan vapnen funnits kvar.

Centralt i vårt arbete är talet om de humanitära konsekvenserna av kärnvapen. Dessa gör det nödvändigt för mänsklighetens överlevnad att förbjuda och avskaffa dem. Detta har varit temat vid de konferenser som hållits i Oslo, Mexico och nys i Wien. Det är påtagligt att de kärnvapenfria staterna känner ett ökat engagemang. Kärnvapenstaterna känner sig oroade: "Vi vill gå stegvis fram", med små små steg. Man har arbetat i flera år med en ordlista på flera språk beträffande de termer som skall användas.

I Wien framlade Österrike ett löfte om att försöka skapa de legala instrument som behövs, till översynskonferensen av ickespridningsavtalet, NPT, i maj i år. Mängder av länder har anslutit sig. Men inte Sverige.

Så vi vet vad vi skall jobba med.